

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 5Tdo/27/2015                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 1511010853                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 26.05.2015                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Juraj Kliment            |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2015:1511010853.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného Mgr. J. M. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. a iné, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 26. mája 2015 v Bratislave dovolanie obvineného Mgr. J. M. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 20. novembra 2012, sp. zn. 3 To 137/2012, a takto

### rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Mgr. J. M. sa o d m i e t a.

### Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo 7. júna 2012 sp. zn. 3 T 88/2011 bol obvinený Mgr. J. M. uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

dňa 11. marca 2007 v čase o 00.40 hod. viedol v Bratislave po V. ceste smerom od V. motorové vozidlo zn. Škoda Felícia EČ: Z., patriace RNDr. F. I., v rozpore s ustanoveniami § 4 ods. 3 písm. b/, § 19 ods. 1 zák. č. 315/1996 Z. z. účinného do 31.01.2009, kedy na križovatke s L. cestou nedal prednosť v jazde po hlavnej ceste idúcemu motorovému vozidlu zn. Mercedes Benz O. EČ: Z., vodiča O. V., následkom čoho došlo k zrážke, pri ktorej vodič O. V. utrpel zlomeninu zadnej hrany kĺbovej jamky pravého bedrového kĺbu s vyklbením hlavice pravej stehennej kosti dopredu, triestivú zlomeninu dolnej tretiny ľavého predlaktia s roztrhnutím membrány spájajúcej vretennú a lakt'ovú kosť ľavého predlaktia, sériovú zlomeninu 7. - 10. rebra vpravo bez známkov poškodenia vnútorných orgánov, pomliaždenie prednej brušnej steny bez známkov poškodenia vnútro brušných orgánov, vyžadujúce viaceré operácie v celkovom znečistení a pobyt na vysoko špecializovanom chirurgickom pracovisku s dobou liečenia doposiaľ. V čase činu mu bola v krvi nameraná hodnota 1,86 ‰ alkoholu. Na vozidle zn. Škoda Felícia vznikla škoda vo výške 3.701,- Eur a na vozidle zn. Mercedes-Benz O. vznikla škoda vo výške 8.585,- Eur.

Za to bol Mgr. J. M. odsúdený podľa § 157 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 36 písm. j/, § 37 písm. h/, § 38

ods. 2, § 41 ods. 1 Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. v znení zák. č. 692/2006 Z. z. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a 3 (tri) mesiace.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. bol výkon uloženého trestu obvinenému podmienene odložený na skúšobnú dobu 2 (dvoch) rokov.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. v znení zák. č. 692/2006 Z. z. (ďalej len Tr. zák.) bol obvinenému uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 4 (štyri) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obvinenému povinnosť nahradiť poškodenému O. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y.X. XXX, Z., škodu vo výške 5.293,38 € a so zvyškom nárokov na náhradu škody, bol poškodený podľa § 288 ods. 2 Tr. por. odkázaný na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podal odvolanie obvinený Mgr. J. M. do zápisnice o hlavnom pojednávaní (č.l. 388), ktoré odôvodnil osobitným podaním prostredníctvom svojho obhajcu (č.l. 407-412). V zákonom stanovenej lehote podal odvolanie v neprospech obvineného i okresný prokurátor.

Obvinený Mgr. J. M. v dôvodoch odvolania namietal výrok o vine i výrok o treste. Podrobne rozobral dôkaznú situáciu a namietal, že celé vyšetrovanie bolo vedené jednostranne v jeho neprospech a neboli zistení priami svedkovia dopravnej nehody. Predmetnú nehodu zaviniť poškodený, pričom poukazoval na dodatok znaleckého posudku Ing. Antona Guštaru. Poškodený nielenže jazdil nedovolenou rýchlosťou, ale aj pod vplyvom alkoholu. Za pochybné označil vyšetrenie vlastnej krvi, nakoľko doklad nebol podpísaný lekárom, ktorý skúšku na alkohol vykonal. Navrhol preto napadnutý rozsudok zrušiť a domáhal sa oslobodenia spod obžaloby. Na verejnom zasadnutí znovu namietal jednostranné dokazovanie a vytýkal príslušníkom polície, že nezabezpečili dôkazy na mieste nehody, ale to urobil až znalec po svojom príchode. Znalec ponúkol dve verzie priebehu dopravnej nehody, preto mal súd prihliadnuť na verziu pre neho priaznivejšiu. Odvolanie prokurátora navrhol zamietnuť.

Prokurátor v dôvodoch svojho odvolania (č.l. 401-402) vytýkal súdu prvého stupňa, že uložený podmienený trest je príliš mierny a domáhal sa uloženia nepodmienečného trestu odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby so zaradením obvineného na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom strázenia.

Na základe včas podaných odvolaní vo veci rozhodoval Krajský súd v Bratislave, ktorý na verejnom zasadnutí 20. novembra 2012 odvolania obvineného i prokurátora uznesením sp. zn. 3 To 137/2012 podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 20. novembra 2012, kedy vo veci rozhodol krajský súd, pričom odpis druhostupňového rozhodnutia obvinený Mgr. J. M. prevzal 13. decembra 2012, jeho obhajca 20. decembra 2012, prokurátor 7. decembra 2012 a druhostupňové rozhodnutie prevzali i poškodené strany.

Obvinený v priebehu skúšobnej doby viedol riadny život, preto okresný súd uznesením z 12. marca 2015 podľa § 419 ods. 3 Tr. por. rozhodol, že v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia sa obvinený osvedčil. Čo sa týka trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, tak súd na základe žiadosti obvineného právoplatným uznesením z 26. februára 2015 podľa § 69 ods. 1 Tr. zák. podmienene upustil u obvineného od výkonu zvyšku trestu zákazu činnosti, pričom mu stanovil skúšobnú dobu vo výmere 2 (dvoch) rokov.

Okresný súd Bratislava V predložil dňa 4. mája 2015 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného Mgr. J. M., ktoré podal prostredníctvom zvoleného obhajcu JUDr. Ivana Javora, ktorý obvineného obhajoval aj v pôvodnom konaní. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 20. mája 2013 (č.l. 437 - 442) z dôvodov § 371 ods. 1 písm. g/, i/ Tr. por. a smeruje proti vyššie citovanému

uzneseníu krajského soudu.

V rámci uplatněných dovolacích důvodů obviněný fakticky zopakoval námitky, které uplatnil už v konání o odvolání na soude druhého stupně. Těžiskem jeho dovolacej argumentace je tvrzení, že soudy sa riadne nevysporiadali s jeho námietkami ohľadom zákonnosti získaných dôkazov. Namietal, že znalec Ing. Anton Guštara bol do konania pribratý až uznesením vyšetrovateľa z 23. marca 2007, pričom sa dňa 11. marca 2007 zúčastnil obhliadky miesta nehody, čo je v rozpore s ustanovením Trestného poriadku, nakoľko ako znalec mohol znaleckú činnosť vykonávať až dňom jeho pribratia za znalca. Znalec pritom vypracoval znalecký posudok na základe podkladov, ktoré sám vykonal na mieste nehody - náčrtok aj plánik nehody. Tieto podklady boli získané nezákonným spôsobom a táto nezákonnosť sa potom prenáša aj na nezákonnosť a procesnú nepoužiteľnosť znaleckého posudku. Súd prvého stupňa nesprávne vyhodnotil aj zákonnosť protokolu o lekárskom vyšetrení ku skúške na alkohol v jeho krvi. Krajský súd sa jeho námietkami voči tomuto dôkazu vôbec nezaoberal.

V rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. namietal nesprávne vyhodnotenie dôkazov. Vytýkal súdom, že všetky tvrdenia obhajoby a dôkazy vyhodnotili v jeho neprospech. Existencia skutkového deja, ako ho podrobne popísal už v prípravnom konaní, nebola nijakým z produkovaných zákonných a relevantných dôkazov vyvrátená. Záverom svojho mimoriadneho opravného prostriedku navrhol, aby dovolací súd vyslovil porušenie zákona v ustanovení § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., zrušil napadnuté uznesenie krajského soudu, ako aj rozsudok soudu prvého stupňa.

Predsedička senátu soudu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručila rovnopis dovolania stranám trestného konania s upozornením, že sa môžu k dovolaniu obvineného Mgr. J. M. vyjadriť, ktorú možnosť ani jedna zo strán v stanovenej lehote nevyužila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1 Tr. por.). Dovolanie bolo podané po vyčerpaní riadneho opravného prostriedku (§ 372 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.). Zároveň však pri predbežnom prieskume zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por. (§ 382 písm. c/ Tr. por.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojich rozhodnutiach opakovane zdôrazňuje, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá zásada je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia.

Dovolanie preto možno podať iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por., pričom dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 1 Tr. por.). Dovolací súd je pritom viazaný uplatnenými dôvodmi dovolania a ich odôvodnením (§ 385 ods. 1 Tr. por.) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy.

Obsah konkrétne uplatnených námitok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V opačnom prípade, ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť.

Obviněný Mgr. J. M., ako už bolo vyššie uvedené, opieral podané dovolanie v prvom rade o ustanovenie

§ 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Vo všeobecnej rovine k tomuto dovolaciemu dôvodu považuje dovolací súd za nutné uviesť, že uvedený dôvod sa vzťahuje k najdôležitejšej fáze trestného konania - k dokazovaniu. Dokazovanie prebieha v štyroch etapách, začína vyhľadávaním, nasleduje etapa zabezpečovania dôkazov, potom ich vykonávanie a na záver etapa hodnotenia dôkazov. Za dôkaz pritom môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo z dôkazných prostriedkov podľa Trestného poriadku alebo podľa osobitného zákona.

Dôvod dovolania podľa citovaného ustanovenia sa vzťahuje predovšetkým k tretej etape dokazovania, t.j. k vykonávaniu dôkazov súdom. Prirodzene zahŕňa aj predchádzajúce dve štádiá dokazovania, pretože dôkazy zadovážené v rozpore so zákonom, nie sú v trestnom konaní použiteľné a nie je možné ich vyhodnotiť ani v prípade, keby boli na hlavnom pojednávaní súdom vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Pre naplnenie tohto dovolacieho dôvodu sa preto vyžaduje, aby sa napadnuté súdne rozhodnutie opieralo o nezákonné dôkazy.

Zároveň však treba uviesť, že uvedený dovolací dôvod sa nevzťahuje na posledné štádium dokazovania - na hodnotenie dôkazov. V trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie. Platný Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, čo sa týka miery dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por., podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Z obsahu spisového materiálu pritom vyplýva, že dôkazy v posudzovanej veci boli nielen súdom, ale aj v prípravnom konaní vykonané spôsobom, ktorý zodpovedá zákonu. Námietky obvineného pokiaľ namietal nezákonnosť znaleckého dokazovania znalcom Ing. A. Guštarom nie sú opodstatnené. Skutočnosť, že znalec Ing. A. Guštara sa zúčastnil obhliadky miesta dopravenej nehody, hoci do konania bol prijatý uznesením vyšetrovateľa až 23. marca 2007 neznamená, že jeho znalecký posudok treba považovať za nezákonný. Je prirodzené, že pri závažných dopravných nehodách, kde prichádza do úvahy znalecké dokazovanie, prizývajú príslušné orgány k obhliadke miesta nehody príslušného odborníka, ktorého následne priberú za znalca. Práve táto prítomnosť znalca zaručuje potom objektivitu znaleckého dokazovania, pretože pri znaleckom dokazovaní mohol vychádzať z konkrétnych skutočností získaných na mieste nehody. Netreba zabúdať, že miesto nehody nie je možné zabezpečiť do doby, než bude do konania pribratý znalec, a tak by dochádzalo k zmareniu prípadných stôp, potrebných pre objektívne posúdenie.

Rovnako neopodstatnené sú námietky obvineného vzťahujúce sa na protokol o lekárskom vyšetrení ku skúške na alkohol v krvi. Aj podľa názoru dovolacieho súdu ide len o technický nedostatok, keď uvedený protokol nepodpisal doc. MUDr. Mego. Argumentáciu obvineného vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu preto dovolací súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

Obvinený ako ďalší dovolací dôvod uplatnil ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak je rozhodnutie založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu dovolací súd skúma, či skutok ustálený súdmi nižšieho stupňa bol správne podradený pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Iba opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. Do úvahy prichádzajú alternatívy, že skutok mal byť právne posúdený ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom. Spomínaný dovolací dôvod naplňa aj zistenie, že napadnuté rozhodnutie je založené na

nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Pod týmto sa rozumie napr. nedostatočné posúdenie okolností vylučujúcich protiprávnosť činu (§ 24 až 30 Tr. zák.), premĺčania trestného stíhania (§ 87 Tr. zák.), ďalej pochybenie súdu pri ukladaní úhrnného alebo súhrnného trestu, spoločného trestu alebo ďalšieho trestu (§ 41 až 43 Tr. zák.), ukladania trestu obzvlášť nebezpečnému recidivistovi (§ 47 ods. 2 Tr. zák.). Uvedené ustanovenie sa vzťahuje aj na porušenie iných hmotnoprávných predpisov ako je Občiansky zákonník, Obchodný zákonník a pod., pokiaľ tieto majú priamy vzťah k právnomu posúdeniu skutku.

Dovolací súd považuje k tomuto dovolaciemu dôvodu za potrebné uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o jeho existencii je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré urobili súdy nižšieho stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia, čo vyplýva aj z dikcie ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť ani dopĺňať. To znamená, že vo vzťahu k skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenú v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nie námietky skutkové. Za skutkové námietky sa pritom považujú námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu vykonaných dôkazov súdmi nižšej inštancie. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Ťažisko dokazovania je totiž v konaní na súde prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, resp. korigovať iba odvolací súd v rámci konania o riadnom opravnom prostriedku. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú na preskúmavanie rozhodnutí súdu druhého stupňa. V tomto smere dovolací súd odkazuje na ustálenú judikatúru k výkladu a aplikácii dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

Z obsahu dovolania obvineného vyplýva, že vo vzťahu k tomuto dovolaciemu dôvodu uplatnil námietky, ktorými zjavne vybočil z deklarovaného dovolacieho dôvodu. Formálne síce namieta nesprávne posúdenie skutku, avšak jeho námietky primárne smerovali do oblasti skutkových zistení. Obvinený fakticky súdom vyčíta iba nesprávne zistenie skutkového stavu veci, ku ktorému podľa neho došlo v dôsledku chybného hodnotenia vykonaných dôkazov. V podstate spochybňoval súdmi ustálený skutkový stav a následne predostrel vlastnú verziu skutku založenú na inom, pre neho priaznivejšom hodnotení dôkazov.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/, i/ Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného Mgr. J. M. podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.